

Briefing

Februari 2016
Nr. 99

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 16 maj 2016.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halv sida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Plusgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

Öst 2 april

Väst 9 april

Inbjudan och program skickas ut som vanligt inom respektive region och finns på SGS hemsida ett par veckor före varje träff.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

4. Ordförande har ordet	14. Kaffe med blix och dunder
6. Vykortshälsningar	16. Great Zimbabwe
7. Viktigt meddelande	18. Tomlé Sap – Sydostasiens största insjö
8. Guatemala – landet med färg	20. Valsafari
10. Höstcykling i Apulien, Italien	21. Märkliga möten
13. Digitala vykortshälsningar	23. Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Hantverk – från ”landet med färg”

Foto: Margareta Jonsson Zelleroth

Avlidna medlemmar i SGS

SGS deltar i sorgen efter den avlidna medlemmen

Calle Nord, Västerås

Till hans minne har föreningen
planterat träd i Vi-skogen.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Bodil Cederborg
Vendelsö

Hans Ekström
Stockholm

Lena och Börje Hed
Lund

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Nytt år - 2016

Varje gång det är dags att skriva in ett nytt årtal slås jag av hur obegripligt fort tiden går. Jag tycker att det bara var häromdagen som de flesta var djupt uppfyllda av att det var dags för ett nytt århundrade att göra entré. Det är nu ofattbara 16 år sedan och väldigt mycket har hänt oss alla, både på det privata planet och runt om i världen. Längre fanns det en underliggande känsla av att vi på något sätt var på väg åt ett håll som innebar ett bättre liv för fler och fler, men nu tycks varje dag fylld av rapporter om nytt elände och växande oro, vare sig det gäller terrorhot, genomförda dåd, motsättningar mellan folkgrupper eller accelererande miljöhot. Lite knepigt tycker jag det känns att fundera kring vår gemensamma önskan att se mer av vår värld, uppleva nya horisonter, se andra kulturer, njuta av fascinerande natur och möta andra människor. En tröstande tanke är i alla fall att absolut ingenting blir bättre av att man stänger in sig utan drömmar och längtan. Många av de som har det svårt blir ju också hjälpta om vi kommer på besök och betalar för deras tjänster.

Vårmöte på Öland

För SGS del så innebär det nya året både ett antal nya nummer av Briefing – och glöm inte att vi med stormsteg närmar oss nummer 100 – ett par veckoslutsträffar och nya, spännande resor.

Jag ser extra mycket fram emot vårträffen på Öland. Det är ju andra gången vi åker dit och om det är någon träff som de som

har varit medlemmar länge pratar om och nämner med en särskild känsla så är det nog den förra träffen på Öland. Det var innan jag blev medlem och jag hoppas verkligen att vi nu är på väg mot ett möte som blir lika legendariskt. Det beror naturligtvis mycket på de olika programpunkter som vi har på mötet, men minst lika mycket tror jag på att alla ni som kommer dit och deltar med själ och hjärta i det som händer och sker.

Inbjudan och program bifogas ju i det här numret och jag tycker det ser spännande ut. Vi har både två berättelser om SGS-resor till lite ovanliga resmål, Bhutan och Palestina och presentation av en kommande resa till Sudan och det ligger inte precis i topp när det gäller vanliga resmål. Trots att vi inte kommer att kunna besöka Ottenby fågelstation så kommer vi att få mycket fågelkunskap av en av landets allra bästa ornitologer. Bara rubriken på det föredraget gör det värt att åka till Öland – vem vill inte veta mer om hemliga liv? Inte mindre spännande blir det att få ta del av en mycket initierad bild inifrån Iran och ett föredrag om antibiotikaanvändning och resistens och här har vi glädjen att hälsa välkommen efterträdaren till Hans Rosling som chef för Internationell hälsa. Om vi till det lägger några minnesvärda bildvisningar under egna bilder så talar mycket för att det blir ett möte att se fram emot och länge minnas efteråt. Och då har jag ändå inte skrivit en rad om lördagseftermiddagens omväxlande program i Borgholm!

SGS Hemsida

Som jag har skrivit om tidigare så var målsättningen att föreningens nya hemsida skulle vara publicerad vid det här laget, men på grund av förhållanden som vi inte kan påverka är det ännu den gamla som gäller och den nya befinner sig fortfarande på utvecklingsstadiet. Det betyder inte att det är mindre viktigt att vi har allas e-postadresser om ni har en sådan. Det gör det möjligt för oss att få allt att fungera som det är tänkt när vi väl kommer dit. Om allt går som planerat ska det också komma att fungera med anmälan till vårmötet i Borgholm via hemsidan och skulle det mot förmodan inte gå bra så finns ju alltid det gamla vanliga sättet med snigelpost. Jag vill också ännu en gång be er att fundera över vad ni skulle vilja att det fanns på hemsidan – dels för att ge oss medlemmar

bästa möjliga information, men också för att kunna locka nya medlemmar. Och det senare är inte minst viktigt.

Sjunkande medlemsantal

2015 innebar att medlemsantalet i SGS minskade ännu lite mer och jag hoppas att alla hjälps åt att värva nya medlemmar så att vi ska kunna fortsätta med vår verksamhet också i framtiden. Var smärtgränsen går vet jag inte, och vi är inte där än, men ju färre medlemmar vi har, desto svårare blir det att kunna genomföra det vi gör, variationsrika och trevliga nummer av Briefing, stimulerande veckoslutsträffar och spännande resor till mindre lättåtkomliga resmål.

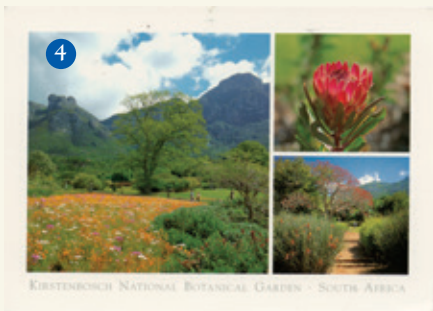
Till sist önskar jag er alla en god vår på alla plan och så hoppas jag att vi ses i Borgholm i maj!

En kille i SGS smak

Text: Ulla Lidström

I Pristan i nordöstra Kirgizistan finns Przewalski museum. Det är värt ett besök! Nikolai Przewalski föddes i Smolensk 1839. Han blev officer men en mycket olycklig sådan. Genom en pokervinst fick han möjlighet att ge sig av och ”upptäcka” Ussuriflodens områden – detta var 1867-1869. Hans forskningsresultat imponerade och Ryska Geografiska Sällskapet lovade att finansiera fortsatta forskningsresor – och armén gav Nikolai tjänstledigt. Han gjorde under 15 år fyra stora resor i Centralasien, framför allt Mongoliet, Xinjiang och Tibet. En del resor var i Sven Hedins fotspår. Killen var mångsidig – han studerade allt: etnografi, kartografi, botanik och zoologi. På en av sina resor upptäckte han på stäppen den

häst som nu bär hans namn: Przewalski-hästen, ett uppstoppat exemplar tronar på museet. Där finns också kartor över resorna, en enorm jordglob, souvenirer, foton från såväl resor som familjen, teckningar och en stor målning över hur forskningskaravanen tar sig över ett bergspass. Efter varje resa satte sig Przewalski ned och skrev reseminnen och forskningsrapporter. Vid 49 års ålder råkade han när han var ute och jagade tigrar dricka flodvatten och fick tyfus och dog (1888). Vi guidas runt på ryska av en underbar tant på 83 år. När jag och mina reskamrater dagen efter i full snöstorm kämpade oss över bergspasset in i Kazakstan fick vi en viss förståelse för Nicolais vedermödor.

1.

Tigerns näste, Bhutan 26/10 2015
Först en upplevelserik rundresa i nö Indien, Sikkim med bil och tåg. Soluppgång över bergstopparna, bl.a. Mount Everest. Sedan flyg till östra Bhutan där vi slingrat oss längs bergsvägarna genom hela landet. Mycket vackert landskap med storslagna vyer. Många kulturella besök. Trevlig befolkning med många etniska tillhörigheter. Imorgon avslutar vi med att försöka vandra upp till "Tigerns näste" på över 3000 m höjd.

Hälsningar Ann & Sven Barthel

2.

Hejsan
En hilsen fra Costa Rica, hvor vi er ude og se på natur og regnskov. Her er mest dejligt sommervarmt – og noget regn.
De beste hilsner Anne Birgitte og Isabel

3.

Hej alla SGS-are!
I Paramaribo väntar man på julen. Vi gör ett stopp här på vår resa i Guyanaländerna.
Hälsningar från Lars & Ewa, Ewa & Kent, Mårten & Birgitta, Annika & Lars, Birgitta L, Birgitta K, Kerstin, Eva, Anders och Elton

4.

Cape Town 2015 11 16
Hej SGS!
Karen Blixen lär ha sagt "My Africa".

Det är lätt att förstå vad hon kände i de ögonblicken nu när vi själva tillbringat 3 veckor i Sydafrika. Här finns mycket att uppskatta.

**Vänliga hälsningar
Birgitta G och Kristina J**

5.

Kapstaden 1/12 2015
Sitter o fikar på Taffelberget o tittar ut över staden, omgiven av höga berg o vatten. Robben Island ses skymta i dis. År på rundresans sista stopp. Sett "Big four" i Krugerparken, leoparden smet. Flög Johannesburg, Elisabeth Port o buss längs sydkusten med Godahoppssudden. Sydafrika har så vacker natur, men är kontrasternas land med rika vingårdar o kåkstäder. Skön sommarvärme.

En lyckad resa. Yvonne T.

6.

Inspirerade av Ann i Trollhättan ställde vi kosan mot Kanarieöarna. Det inre av Gran Canaria är hisnande vackert med berg, vulkanrater, dammar, grottor. Badorterna på sydkusten har intressant arkitektur ... På västkusten ösregnade det. Men på playan nedanför hotellet i centrala Las Palmas sken solen gott. Vi har besett denna stora stad från hop on - hop off-buss och fått inblick i guanchernas historia i Museo Canario. Samt varit på juldagsmässa i S:ta Anakatedralen. Sammantaget en toppen resa! **Catarina K och Gösta S**

VIKTIGT MEDDELANDE

Nästa nummer av tidningen är nr 100

*Skicka 100
bidrag till
Briefing!*

Kyrktrappan i Chichicastenago

Guatemala – landet med färg

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth

Vi hade förmånen att delta i en alldeles fantastisk rundresa i Guatemala med huvudsyfte att få ta del av maya-kulturen. Det fick vi av våra båda professionella guider och vi besökte nya och gamla byggnader, ruiner och restaurerade minnesmärken, museer och utställningar, kyrkor och parker med konstverk. Det ena mer sevärt än det andra passerade kontinuerligt revy framför våra ögon och det var svårt att hinna ta in och smälta alla intryck och all information. Det fanns så oerhört mycket att se och uppleva. Det största intrycket gjorde, utöver alla de gamla kulturminnena, de fantastiska färgerna. De fanns i klädesplagg, på husväggar, på marknader och på murmålningar. Nog såg vi i den svenska gruppen lite färglösa och bleka ut, i alla fall på utsidan.

Det fanns en hel del djur att titta på också. Bönderna hade kor och gri-

sar. Det fanns vildhästar inom vissa områden. Naturligtvis fanns det många olika fåglar, såväl stora som små, skräpniga som välsjungande, färgglada som diskret enfärgade. I en insjö fanns krokodiler och vår lokale guide fångade en liten krokodilunge och visade oss. Även en liten krokodil har ett mycket imponerande tandgarnityr, som man skall akta sig för. Mamma krokodil muttrade irriterat i en närbelägen vassrugge och lockade på ungen. Det var det enda ljud vi hörde när vi satt i den lilla roddbåten på den stilla insjön. På marknaderna såldes välväxta kalkoner och höns.

Maten var rikligt tilltagen, mycket god och välkryddad. Naturligtvis förekom massor av grönsaker och frukt i måltiderna. Att gå på marknader och se färgerna och andas in dofterna var en upplevelse. Att besöka kaffeodlingar uppskattade många av oss och nu vet

vi hur riktigt gott kaffe skall smaka. Det mest fascinerande hantverket var nog ändå deras broderade kläder. Vilka färger och vilket hantverk! Det gick inte att titta sig mätt på alstren. Undrar hur länge kvinnorna kommer att lägga ner allt detta arbete på sina traditionella kläder? Även männen hade broderade kläder och nog var de läckra i sina byxor med massor av färgglada fåglar på byxbenen och stiligt handvävt bälte.

Eftersom vi åkte runt i landet fick vi tillfälle att bo på många olika hotell, de flesta mycket personliga och med hög servicenivå. Särskilt minns jag rummet i Chichicastenango. Klockan tio på kvällen kom personalen och tände en brasa i den öppna spisen. Hög mysfaktor! Vissa dagar åkte vi i Evert Taubes fotspår. Han hämtade en hel del inspiration till sitt vismaterial i landet och nog kunde vi fortfarande konstatera att flickorna var både vackra och intagande.

Trafiken på vägarna var intensiv med allt från enorma lastbilar med socker-

rör, färgglada stora bussar, överlastade små personbilar och kossor som vallades mellan betesmarkerna. Om man kör ett tvåhjuligt fordon skall både förarens hjälm och väst vara försedda med samma nummer som registreringsskylten. Det gör det genast svårare att stjäla ett fordon. Tyvärr är brottsligheten hög i landet.

Naturen är omväxlande med många vulkaner varav flera fortfarande är aktiva, små sjöar där tvätterskorna jobbar och skrubbar på gammaldags vis trots att bänkar och kar har byggts upp, små jordbruk här och där på landsbygden, som kan vara mycket karg och svårodlad på sina håll.

Vi fick förmånen att träffa både svenskar och svenskättlingar, som bosatt sig här. Ett sådant oförglömligt möte var hos Salvador Pira, vars farfar var svensk. Han huserar i landets troligen enda gård med alla byggnader i blekt faluröd färg. Inredningen var till stor del svensk vad gällde möbler, tavlor och prydnadsföremål och i den ljusa, vackra matsalen intog vi en fantastisk lunch.

I varje land jag besöker försöker jag hitta en liten julgransprydnad. Blev det någon här? Jo, det blev en liten quetzal, Guatemalas nationalfågel, gjord av små pärlor. Det blev också åtskilliga julkort med motiv från maya-kulturen och det noterades och uppskattades av mottagarna.

Guatemala gav många oförglömliga minnen och intryck med den gamla maya-kulturen, de mäktiga vulkanerna i det omväxlande landskapet, de uttrycksfulla människorna och alla de iögonenfallande färgerna som fanns överallt.

Om det är fullt i bilen får man ha äggen på motorhuven

Höstcykling i Apulien, Italien

Text och bild: Margaretha och Lennart Thyr

Så var den sista cykeldagen på denna tur avklarad. Den avlöpte i regn och motvind i 6 mil och så är vi åter där vi startade vår cykling – i Foggia 15 dagar tidigare. Backe upp och ned - mest bra väder men några dagar var alltför regniga och blåsiga. Vi minns goda fikastunder – egna mackor med goda lokala ostar, oliver, korvar och viner och inte minst goda vackra bakelser. Vackra kustvyer, vidsträckta skogar med olivträd, arkitektur med exempel från flera årtusenden tex i Lecce som ibland kallas Syditaliens "Florens". Vår rundtur på cykel tog oss till tre av de fyra världsarven som finns i Apulien. När man cyklar är det lätt att få kontakt med andra människor: trevliga värdar på B&B, ett fåtal cyklister som vi mötte, hjälpsam lokalbefolkning som visat på vägval, bjudit på kaffe med goda

mandelskorpor eller nyfiket frågat varför vi ville cykla så sent på säsongen, om jag inte frös om fötterna, (har kört i tewa-sandaler) varifrån vi kom och lite generat undrat hur gamla vi är. Vi träffade också Annika, en författarinna och bloggare, som har många viktiga saker att berätta om, (kolla www.an-nikawiden.com).

Totalt blev det drygt 90 mil. Många brukar fråga hur långt vi cyklar per dag, men tänker inte på hur avgörande det är hur vindarna blåser och hur långa och branta backarna är. När vi packat ihop cyklarna för att ta dem på tåget till Rom och sen vidare på flyget hem kunde vi konstatera: Ja, vi är nöjda! Jag noterar att min nya lätta cykel – Specialized Vita – gick lätt uppför backarna, Lennart, som dragit tyngsta lasset med packning, är nöjd

med att vi klarat oss bra i den ibland tuffa trafiken, att vi hittade bra boende av varierande karaktär: supermoderna hotellrum, trevliga B&B, järnvägshotell, Trullihuset i Alberobello, anrika vingårdar. Lennart tycker också att han hade en bra reseledare.

Syditalien rekommenderas och eftersång kändes som ett plus.

Ett par dagboksklipp

”Turen mellan Brindisi och Lecce blev innehållsrik. 5 mil. Ösregn med nästan hagel, åsken hängde över oss som en igel. En kaffe Americano med mandelrulle fylld med plommonsylt gav oss nytt mod. Därefter en punktering. Sen superöregn. En mack bjöd generöst

på en kopp kaffe samt en rulle papper att torka av det värsta vattnet med. Sen en punka till - utan regn. När vi kom till vårt B&B blev vi så nöjda att vi stannade två nätter för att torka upp allt. Kvällsmat på balkongen smakade ljuvligt gott fast det kanske inte var så märkvärdigt”

”Vilken dag! Blåsiget på morgonen.

Efter par timmar när vi passerade en by vid havet mellan Santa Maria di Leuca (Italiens klack) och Gallipoli träffade vi några cyklister som ingick i internationell cykelgrupp, bla tre personer från Tyskland, far och två söner, Sönerna firade sin fars födelsedag med en cykeltur. De bjöd på en slatt vin och

gott bröd med oliver i. Där kom också en norsk sliten pilgrimsvandrerska som gått från Rom till pilgrimsplatsen St Maria di Leuca på sydspetsen av klacken och nu var på väg tillbaka till Rom. Ringde en svenska som bor i Gallipoli. Hon blev glad och ville träffa oss. Det blev en liten guidning i gamla stan samt fika. Hon berättade om sitt liv i Italien.”

Cykelroute: Foggia – Barletta, via Castel Monte – Bari, via Polignano – Alberobello, via Martina Franca och Cisternino – Ostuni – Brindisi – Lecce – Otranto – St Maria di Leuca – Gallipoli – Leporano, via Taranto – Castellaneta – Matera – Corato, via Trani - Margherita di Savoia – Foggia.

Hälsningar från våra släktingar i Uganda. De här två är medlemmar i Mubareflocken i Bwindi. Lars-Åke Janzon

En lärarik, intressant och upplevelserik vecka i Palestina med ett härligt SGS-gång. Avslutade resan med ett besök vid Klippdomen i Jerusalem.

Hälsningar från oss: Elisabet A, Peter R, Solveig S, Kerstin S, Ebba T, Kristina Å och Bodil E

Kaffe med blix och dunder

Text: Stellan Håkansson

Bild: Kristina Aronsson

Hösten 2015 reste vi runt 3 veckor i det farliga Colombia. Vi gjorde ingen vandring i Anderna och besökte inte regnskogen. De flesta svenskar vågar inte åka till landet där Farc-gerillan och knark-kartellerna finns. Briefingsläsare är ju inte rädda för att upptäcka nya platser.

Vi blev vänligt bemötta i Colombia och kan verkligen rekommendera det som ert nästa resmål.

Tre av höjdpunkterna var besök på kaffeplantage, båttur till ön Majagua i ögruppen Islas del Rosari där vi badade, samt nationalparken Tayrona. Öster om staden Armenia besökte vi San Alberto kaffeplantage. Vi välkomnades med gott bryggkaffe och info hur man brygger kaffe hemma. Vi gick runt i 2 timmar bland små och stora kaffebuskar, där det även växte hibiskusblommor. Hela tillverkningsprocessen visades tills bönorna låg orostade i säckar för export. Besöket avslutades med en timme i labbet, där vi lärde oss grunderna i kaffeprovning och erhöll varsitt godkända certifikat. Faktiskt inget köptvång efter avslutat besök på 1800 m ö h.

Norra Colombia har en fantastisk vacker kustremsa längs Karibien, Tayrona nationalpark ligger i östra delen. Vi bodde 2 nätter nära havet i en lyxig palmhydda. Jättevägor gjorde det svårt att simma i det klara och varma vattnet. Sista kvällen i Tayrona kom det ett kraftigt åskväder, blixarna lyste upp hela badstranden. Blixten hade slagit

ned i en hydda, som brann, ner till grunden, ingen bodde där. Alla gäster samlades i restaurangen. Det slutade bra men det blev en hemsk upplevelse.

Vår hydda.

Den nedbrunna hyddan.

Högst upp på klippan bodde de regerande kungarna. Dit upp hade inte alla tillträde.

Great Zimbabwe

Text och bild Ing-Marie Henningsson

Under perioden 1000 – 1400 var Great Zimbabwe ett betydande kungarike och ett viktigt handelscentra. Denna stadsstat, som började som en by, men sedan blev ett befäst citadell, hade sin höjdpunkt under 1300-talet då det tros ha bott 20 000 personer där. Man handlade med guld, elffenben och fint arbetade kopparföremål. Av föremål man har hittat framgår att de hade handel med bl a Arabien, Indien och Kina. Kungarna, av Shonafolket, bodde där under flera generationer. Zimbabwe betyder hus av sten och härifrån tog man nam

net på hela landet. Det är den största stenstruktur som någonsin blivit byggd söder om Sahara. När européer fann staden, på 1800-talet och började gräva ut den, ifrågasattes det att den skulle vara byggd av afrikaner. Utgrävorna plundrade platsen och förstörde mycket, varför det är svårt idag att veta hur folket levde eller hur alla byggnader har använts. Man tror att staten upplöstes på grund av att de levde upp sina resurser. Befolkningen ökade. Träd fälldes. Betesmarker torkade ut. Man kunde inte få mat nog att försörja sig.

Det byggdes dubbla murar. För att de skulle hålla gjordes de bredare nertill, 6 m, mot 4 m där uppe. Murarna är 11 m höga. Man uppskattar att det har använts över en miljon stenar med en vikt på mer än 15 000 ton.

Med lite fantasi ser man att stenen liknar en falk. Den hade sannolikt en religiös funktion och kungen var nog gudomlig.

Trapporna smalnade ju högre upp man kom, i försvarssyfte.

Tonlé Sap - Sydostasiens största insjö

Text och bild: Eva Landervik

Resan till Sydostasien hösten 2014 förde oss även till Tonlé Sap, där vi gjorde ett kort besök, innan vi kom till Angkor Wat. Ett år senare, i samband med klimatmötet i Paris, läste jag en mycket intressant artikel i SvD av Tomas Lundin om sjön och dess ekologi och betydelse för hela området.

Sjön ligger i Kambodja och hälften av landets fisk kommer från den. Under torrperioden, november – maj blir dess area ungefär 3000 km² och djupet endast 2 m. Då flödar vatten från sjön ut från en flod och vidare till Mekong. Under regnperioden ökar arean till 10.000 km² och djupet till 14 m. Under den perioden flödar vatten in från samma flod, som f.ö. också heter Tonlé Sap.

Människorna, som bor i området har anpassat sig till dessa fluktuationer genom att bygga hus på höga styltor och genom att leva på flytande byar i sjön. Vi tog oss dit på en knagglig väg och noterade husen på styltor. Vi pausade och gick ut för att se på lotusblommor, innan vi kom fram till en by där vi fick gå ombord på båtar för att ta oss ut till en flytande by. Där visade de upp små krokodiler och olika souvenirer. På vår återresa såg vi flera flytande kyrkor bland de övriga flytande husen. Fiske verkade nästan inte pågå dagtid. Kanske det beror på att sjön riskerar att bli utfiskad.

Tomas Lundin skriver om fisket, klimatförändringen och om ett EU-projekt. Jag citerar delar av hans artikel

Storm och hetta hot mot livgivande vatten

”Den 250 km långa och 100 km breda sjön livnär direkt 1,2 miljoner människor. Fram till 2012 var fisket hårt kommersialiserat. Stora företag med modern teknologi hade tillgång till statsägda områden i sjön. Fiskarna jobbade för dem eller fick nöja sig med de sämsta och mest utfiskade delarna. Öppet krig rådde. I mars det året upphävde premiärminister Hun Sen de inmutade områdena och öppnade fisket för tusentals fiskare runt sjön. En åtgärd som skulle förbättra livsvillkoren för utarmade fiskare, men samtidigt ökade risken för utfiskning.

Sedan dess har tre fiskebyar med hjälp av EU etablerat ett 200 hektar stort skyddsområde i närheten av Kampong Phluk som har de rikaste fiskegrunderna. En växande verksamhet är också ekologisk turism som genererar inkomster för allt fler familjer. Med bara 45 minuter till

Siem Reap och Sydostasiens största turistmål Angkor Wat är potentialen enorm.

Klimatförändringen är det största hotet mot Tonlé Sap som är Kambodjas och Mekongdeltats livsåder. Det är ett extremt känsligt ekosystem som enligt forskare hotas av hetare och torrare perioder. Samtidigt hotas livet i sjön av en snabbt växande befolkning och av jättelika dammar som byggs i norr, framför allt i Laos som siktar på att bli Sydostasiens stora exportör av elkraft. Också avverkning av skogarna som har pågått i årtionden är ett akut problem.

En ny trend är att små samhällen går samman och försöker skydda sina skogar, på samma sätt som fiskarna vid Tonlé Sap försöker rädda fiskbeståndet. 118 små samhällen deltar i ett EU-finansierat projekt, som skyddar 55 kommunala skogsområden på 45 899 hektar.”

Som SGS:are glädjer vi oss åt resultatet av klimatmötet i Paris. Vi handlar

närproducerat när vi köper mat, sliter på våra gamla kläder och reser mest kollektivt, när vi är på hemmaplan.

Allt för att ha samvete för all CO² vi släpper ut vid våra långresor.

Äntligen kom jag på Valsafari!

Text: Ulla Lidström

I somras överlät jag några veckor sommarhuset till barn och barnbarn och stack till Solovetskijöarna. Tog mig med buss från S:t Petersburg upp genom ryska Karelen. En två timmars båtresa ut på Vita havet och kom till den största av de 16 öarna. Här bor cirka 1000 personer och de lever på jordbruk, fiske och turism. Skola – där 90 barn är inskrivna – finns upp till gymnasiet. Ön är mest känd för den enorma klosterbyggnaden, där det idag

lever 70 munkar. De ägnar sig inte åt något socialt arbete såsom sjukvård och undervisning. Deras uppgift är att tjäna Gud och det kan kanske tyckas vara nog så viktigt. Klostret – ursprungligen från 1500-talet - har även en dyster historia, det har i omgångar även varit fängelse och krigsfästning. Naturligtvis ägnades en dag åt att traska runt i klosterområdet – men min största upplevelse på ön var dock valsafarin. I en bukt utanför ön samlas

varje sommar de vita valarna. De heter Beluga, men kallas även Kanarievalen på grund av sitt sjungande låte. Tidigt en morgon klev vi ombord på båten som skulle ta oss ut till valarna. Vi var 13 turister plus guide och två besättningsmän – större grupper/båtar kommer inte tillräckligt nära valarna. Vi fick höra om Belugavalarnas liv. Honan är dräktig 12-14 månader och föder en unge, i sällsynta fall två. Ungen stannar hos mamman i två år. Vid födseln väger ungen cirka 50 kilo, är ungefär 1,5 m och är grå eller svart till färgen och ljusnar allt eftersom. Just den plats som vi kommer till är BB, barnkammare och honornas plats. Hanarna ger sig av och finns sedan framför allt utanför den norska kusten. Flera honor – ev systrar – lever tillsammans och har ett begränsat revir. De äter 15 kilo fisk om dagen. En forskningsstation som studerar valarna finns (naturligtvis)

på strandkanten. När vi sitter på båten ser vi forskarna stå uppe i forskartornet med sina kikare. Vi får veta att de ibland även går ned i de iskalla vattnet för att riktigt få umgås med sina forskningsobjekt.

Hur gick det för oss då? När vi kommit fram till rätt plats stängdes båtmotorn av och vi blev tillsagda att sitta/stå absolut tysta. Ovanför våra huvuden skränar fåglarna. Medan båten driver så kommer valarna upp till ytan och hoppar elegant, dyker ned och hoppar än högre. De är SÅ många och verkar nästan tävla i att visa upp sig i vem som hoppar högst. Bredvid småskuttar de små gråa ungarna. Vi är andäktiga av lycka och våra kameror går i ett. På hemresan till S:t Petersburg frågade jag mina reskamrater vad som varit det bästa, mest minnesvärda på denna resa. Alla utom en sa ”valsafarin”.

Märkliga möten

Text och bild: Monika Apell

Ibland upplever man de mest oväntade möten. Vad är det man säger – att är vi bara 6 personer bort, så känner vi hela världens befolkning. Nåväl, det kanske inte stämmer, men ibland träffar man människor som man på något sätt har haft kontakt med tidigare.

I augusti 2015 reste min bror och jag till den lilla kanalön Jersey. Vi åkte med det danska resebolaget Albatross, med specialchartrat flyg från Kastrup. Det visade sig bli 2 bussar med danska turister, och 1 buss med svenska och norska resenärer. Resenärerna var in kvarterade på

olika hotell runt om i St Hellier.

Första dagen var mindre rolig för mig, eftersom min resväska inte dök upp på bandet – den hade försvunnit på vägen. Som tur var, dök den ändå upp kl 21.30 på kvällen. Mer synd var det om en av de andra danska gästerna, som inte fick sin väska på hela veckan.

Söndag var det stadsvandring i den lilla ”huvudstaden” St Hellier, måndag en tur på östra sidan av ön, och tisdag en tur på västra sidan av ön. Mycket att se och uppleva, spännande historia, en blandning av engelsk och fransk kultur/mat.

Nåväl, efter måndagens utfärd och mid-dagen på hotellet tog vi (bror min och jag) en liten promenad ner till själva centrum. Kvällen var ljummen, som gjord för att sitta på en uteservering och ta något drickbart. Vi kom till Kings Square, det lilla torget, där det fanns 3 olika pubar/uteserveringar. Vi stod och tvekade en stund, det var fullsatt överallt, men till slut bestämde vi oss för att försöka få plats på den största puben – det verkade som om det fanns några sittplatser kvar.

Vi blev hänvisade till ett bord och vid bordet satt ett par som vi kände igen från resan. Paret hade suttit framför oss i bussen på utflykten tidigare på dagen. Vi hälsade lite försiktigt och började småprata med varandra. Det visade sig att paret var från Tjörn, och den obligatoriska frågan kom – känner ni någon på Tjörn?

Vi funderade lite – min bror har en tidigare arbetskamrat och god vän som bor på Tjörn. Nej, de visste inte vem Ma-

rianne var. Paret bodde i Källekärr. Jaha, sa jag, Redan på tidiga 70-talet lärde jag känna en kvinna som bor i Källekärr.

Numera har vi mest kontakt via det moderna sättet att umgås – Facebook. Mannen frågade då vem det var, och jag sa att hon heter Birgith Åhs. Mannen, som höll på att äta, ”fastnade” med sin gaffel i luften, tittade på mig storögd och sa – ”det är ju min syster!” Många gånger har jag besökt Birgith i hennes hem på Tjörn, Huset där hon bor, är hennes föräldrahem. Birgith med familj har hela tiden bott på andra våningen, medan hennes bror med familj, bor på första våningen. Men aldrig att jag har träffat Hasse (Birgiths bror) och hans familj.

Vi pratade en lång stund om detta sammanträffade. Majlis (Hasses fru) tog ett kort med sin mobil och skickade till Birgith, och frågade – ser du vem detta är? Och fick svar – ”Men det är ju Monika Apell!” Livet är fullt av märkliga möten, detta var ett fint möte, som väckte många minnen från flydda dagar.

Resemästarens sidor

I det här numret presenteras inte några nya resor, utan det blir först till vårträffen som vi kommer med nya, spännande äventyr.

Vill du få mer utförlig information om SGS-resorna rekommenderar jag dig att

gå in på vår hemsida, www.sgsresa.nu. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör och det är dem du pratar med om du vill anmäla intresse eller boka en resa.

Kalendarium

Surinam, Guyana & Franska Guyana

2–17 april 2016 Boka!

Västfjordarna på Island

3–10 juli 2016 Väntelista!
8–15 juli 2016 Boka!

Södra Afrikas smaragder

12–27 september 2016 Boka!

Vilda Paraguay med Anders Haglund

29 oktober–9 november 2016
2 platser kvar!

10–21 november 2016

2 platser kvar!

11–22 februari 2017 3 platser kvar!

22 juli–2 augusti 2017 Väntelista!

Från Kunming till Calcutta

13 november – 7 december 2016

7 platser kvar!

17 november – 10 december 2016

Full!

Sudan

Januari och mars 2017

Intresselista!

Norges vackraste öar

Prel 20–28 aug 2017 Intresselista!

SURINAM, GUYANA & FRANSKA GUYANA MED ANDERS HAGLUND

Orörd regnskog och indianstammar

Guyanäländerna var en av de första resorna SGS gjorde. De är fortfarande, 25 år senare, tre av de minst besökta länderna i Sydamerika (även om Franska Guyana egentligen är en del av Frankrike). Det är otillgängliga områden utan egentliga sevärdheter – så när som på den vidsträckta orörda regnskogen och de många

folkgrupperna med ursprungsbefolkning! För oss har området blivit känt mycket tack vare Jan Lindblads resor.

På vår resa tar vi oss med hjälp av små flygplan djupt in i regnskogen långt bortom civilisationen. Vi bor på trevliga, bekväma ekolodger och 3-4-stjärniga hotell. Två nätter bor vi i flerbäddsförläggning. Den första för att få se sköldpaddor som kommer upp och lägger ägg. Det sågs vara över hälften av den totala atlantpopulationen av havslädersköldpaddor som kommer upp på stranden i Galibi. Den andra natten i flerbäddsförläggning bor vi i Bigi Pan naturreservat, en fågelsjö med röd ibis.

I vår egen buss med chaufför reser vi landvägen till Guyana. Vi besöker huvudstaden Georgetown och flyger ut till Kaieteur Falls där vi äter picknick-lunch. Dessutom har vi ett par fina dagar i regnskogen innan vi flyger tillbaka till Paramaribo i Surinam och vidare hem eller, om man valt att förlänga resan, till Curacao och Bonaire.

Resans höjdpunkter

- Den vidsträckta orörda regnskogen
- De många folkgrupperna och urbefolkning, bland andra amerindianer
- Äggläggande havslädersköldpaddor
- Kaieteur Falls – nästan 5 gånger högre än Niagarafallen!
- Flyg med små plan för att nå ut i regnskogen

- Tre av de minst besökta länderna i Sydamerika
- Kunnig och erfaren färdledare, Anders Haglund, ornitolog och biolog

Datum:

2–17 april 2016.

Boka!

Pris: Stockholm 64 300 kr. (8 pers), 63 800 kr (9 pers), 61 900 kr (12 pers).
Köpenhamn och Göteborg på förfrågan.

Anmälan görs till arrangören: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker tel 0151-209 00, e-post lotta@granslosaresor.se

**VÄSTFJORDARNA PÅ ISLAND
VÄLKOMMEN TILL EN AV VÄRLDENS BÄST GÖMDA HEMLIGHETER**

Välkommen till en plats där kultur möter natur i ett enda stort äventyr. Vi erbjuder dig en resa till en plats som har utsetts till en av de 24 mest bevarade hemligheterna i världen av Time Magazine. Följ med oss till Västfjordarna på Island. Här kommer du inte bara att få vara med om en resa, du kommer att få vara med om ett äventyr.

Omringa dig utav fantastisk miljö, möt lokalbefolkningen och se hur de lever i små men blomstrande byar. Kom nära djur och natur och låt dig inspireras av den fascinerande historia Island har att erbjuda då vikingarna strövade omkring bland vulkaner och fjordar. Smaka på nyfångad fisk. Känn värmen från källan som omfamnar dig och låt dina tankar sväva iväg om den uråldriga mytologin om älvor och dvärgar. Få en upplevelse du sent kommer att glömma. Följ med oss och dela vår passion för Island!

Resrutt: Reykjavik och bad i den Blå Lagunen - Borgarfjörður, Snæfellsnes-Breidafjörður Islands skärgård – Latrabjarg - Vestfjordarna och Sudureyri – Hornstrandir - Isafjörður

Höjdpunkter: Islands utpost, storslagen natur, bad i varma källor, vulkaner,

Foto: Didier Baertschiger

fågelskådning, unika matupplevelser, möte med människor

Datum: 3 juli – 10 juli 2016 Vänitelista!

8 – 15 juli 2016 Boka!

Pris: 23 850 kr

Antal deltagare: 12-18

Arrangör: Disa på Grönlandsresor, info@gronlandsresor.se, 08-556 269 70

Boka!

Foto: Sigurdur Jonsson

Foto: Sigurdur Jonsson

ZAMBIA OCH MALAWI - SÖDRA AFRIKAS SMARAGDER

Följ med på en annorlunda safariresa till Malawi och Zambia. Två nästan bortglömda resmål i Södra Afrika. Vi blandar safari med öboende och snorkling i Lake Malawi och avslutar resan med de mäktiga Victoriafallen. Detta är en resa som passar ung såväl som gammal. Man behöver inte vara i fysisk topptrim för att hänga med på denna resa men en fördel om man kan ta sig i en båt och ur då det blir en del båtkaktiviteter. Vid avslutningen kan man med fördel också gå över till Zimbabwesidan av Victoriafallen för att se fallen från den sidan och kanske göra någon mer spännande aktivitet där.

Malawi: Gröna berg, bördiga jordbruk och Malawisjön

Vi flyger in till Lilongwe i tätbefolkade republiken Malawi, som ligger centralt

i Afrika mellan Zambia, Mocambique och Tanzania. Malawisjön upptar en femtedel av landets yta. Här har vi vandringar, safari vid Shirefloden och avslappnat "Robinson"-liv mitt i Malawisjön.

Zambia: Sällan besökta nationalparker och mäktiga Zambezifloden Zambia med sina drygt 14 miljoner invånare av olika bantufolk har gräns till inte mindre än åtta länder men ingen kust. Däremot stora floder och Zambezifloden den mäktigaste. Vi flyger in till Mfuwe och njuter av tätsafari i unika South Luangwa National Park med vandringssafari, nattsafari och gamedrives. Vi avslutar med de mäktiga Victoriafallen som imponerar med sin vattenrök. "A sight so lovely must have been gazed upon by angels in their flight" som Dr Livingstone lär ha sagt.

Datum: 12–27 september 2016

Pris: 52 000 kr från Stockholm/Köpenhamn/Göteborg

Antal deltagare: 12-18 personer

Färdledare: Johan Stenkula är professionell safariguide med akademiska studier i bl.a. geografi, historia och religion från Uppsala Universitet och från California State University. Johan har arbetat som safariguide i 16 år och har bred erfarenhet av vilt- och fågelskådning, framförallt i Östafrika, men även i Botswana, Namibia, Zambia, Zimbabwe samt Sydafrika.

För information och bokning: Klas Wallin på Tour Africa, tel 0140-30 50 50, mejl klas.wallin@tourafrica.se

VILDA PARAGUAY MED ANDERS HAGLUND

Vill man se både puma och jaguar är det få platser, om ens någon, där chanserna är större än i Paraguay, även om det krävs viss tur här också förstås. Dessutom finns inte mindre än 400 arter fågel, 10 000 arter fjärilar, tapirer, jättebjältdjur, krabbätande tvättbjörn, apor, grodor... I detta bortglömda land i Sydamerika bor bara 6,8 miljoner människor och de flesta lever i de södra delarna av landet. I norr är det naturen som härskar. Här är stora naturområden intakta och viltlivet rikt. Området Chaco i norr anses vara Sydamerikas bästa område för att spåna däggdjur. Dit går vår resa.

Jesuiternas lämningar – ett världsarv

Men Paraguay har inte bara ett rikt växt och djurliv, det har också en rik historia och fina världsarv. Jesuiterna etablerade sig här på 1600-talet. De byggde kyrkor och samhällen där de samlade lokalbefolkningen. Ruinerna finns kvar och det syns tydliga spår hur kristendom och i viss mån ursprungsbefolkningens tro och traditioner blandats. Idag är resterna av denna epok upptagna på UNESCO:s världsarvslista. Vi ska också få inblick i detta.

Orientalen i söder och möjlig förlängning

Vi besöker också den hotade atlantregnskogen i söder och får här uppleva en helt

annan biotop och har möjlighet att se andra arter vi inte sett tidigare. Flera av dem är endemiska.

Den som vill kan förlänga resa och besöka Iguassufallen, Oberás svenskättlingar, Uruguays huvudstad Montevideo och flyga hem från Buenos Aires.

Boka!

Tid:

29 oktober–9 november 2016 2 platser kvar

10–21 november 2016 2 platser kvar

11–22 februari 2017 3 platser kvar

22 juli–2 augusti 2017 Väntelista

Budgeterat pris: Från Asunción 37 900 kr (1EUR=9,50SEK), 36 900 kr (1EUR=9,00 SEK).

Flyg till Asunción tillkommer, från cirka 8 000 kr. Vi bokar individuellt flyg, varför du kan förlänga resa på egen hand om du vill.

Antal deltagare: 7-9 personer, vilket är max vad infrastrukturen i norr kan ta emot

Färdledare: Anders Haglund, biolog och en av SGS mest rutinerade och uppskattade färdledare.

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl: lotta@granslosaresor.se

**FRÅN KUNMING TILL CALCUTTA MED FESTIVAL HOS NAGAFOLKET
– YUNNAN, ÖVRE BURMA OCH NORDÖSTRA INDIEN.**

Spännande gränsövergångar, storslagen natur, okända folkgrupper och häftiga städer.

På senare år har gränserna från Burma öppnats till Kina och nu senast Indien. Vägen Burma Road som kineser och engelsmän etablerade mellan Kunming och Calcutta under 2:a världskriget är nu återetablerad, vilket gör att det går att göra en oerhört spännande resa genom några av Kinas, Burmas och Indiens mest intressanta områden. Vi färdas genom ett storslaget landskap över floderna Mekong, Salween, Irrawaddy och Chindwin.

Vår resa börjar i Kunming, landar halvvägs i Mandalay och avslutas i Calcutta. Tre superintressanta kulturstäder som alla är väldigt olika. I övrigt rör vi oss genom vackra bergsområden som i alla tider varit väldigt svårtillgängliga. Hela området befolkas av olika etniska minoriteter, bland annat bai och dai i Kina, shan och chin i Burma samt meetei och naga i Indien. Merparten av dessa grupper ingår i den tibeto-burmanska språkgruppen.

Vi stannar till vid några riktigt fina små traditionella bergsbyar i Yunnan och gör ett besök bland vulkanerna i Tengchong. I Burma färdas vi över bergen i Shan-provinsen innan vi möter de olika gamla kungadömena kring Mandalay. Burmas västra delar har varit stängda i många år. Nu åker vi genom provinsen Chin till sällan besökta byar.

Chin har gjort sig kända för sina speciella spindel tatueringar som täcker kvinnornas ansikten. I nordöstra Indien besöker vi två av Indiens sju systrar; Manipur och Nagaland. Bägge provinserna har länge slagits för oberoende från Indien, men på senare år har det varit mycket lugnare vilket gör att vi kan besöka området. Årets största festival, Näshornsfestivalen, äger rum i Nagaland under tiden vi gör resan. Festivalen äger rum mellan 1 och 7 december varje år. Festivalen blir en av många höjdpunkter på denna resa.

Datum: 13 november – 7 december 2016, leds av Peter Nyman (7 platser kvar)

17 november – 10 december 2016, leds av Jörgen Fredriksson (Full)

Pris: 53 800 kr

Arrangör: Världens Resor 08-669 55 25, jorgen@varldensresor.se

Antal deltagare: Max 18 personer

Boka!

SUDAN MED NILS BILLING EN RESA I DE SVARTA FARAONERNAS LAND

Resa 1: Cirka 11 dagar i januari 2017 med logi på hotell och gästhus

Resa 2: Cirka 16 dagar i mars 2017 med camping

Sudan – kan man åka dit? Där är väl bara krig och elände! Nej, inte bara, även om landet är mycket hårt drabbat. Området norr om huvudstaden Khartoum och upp mot gränsen till Egypten kan man resa i. Resten av landet avråder UD från att resa till. Jag kontaktade även vår svenska ambassad i Khartoum och de bekräftade. Vill ni följa med, kommer vi utgöra cirka 1 % av landets årliga turism. Hit kommer enligt uppgift inte ens 3 000 gäster per år.

I Sudan härskade de svarta faraonerna från 1000 f Kr till 300 f Kr. Dagens nubier i Sudan är ättlingar till de svarta nubiska faraoner som för 2 700 år sedan rege-
rade över det forna Egypten. Längs Nilen i Sudan finns en enorm kulturskatt!

Världsarv

På vår resa kommer vi att besöka flera världsarv. Napata var de nubiska kungarnas kröningsstad 800–400 f Kr. Det ligger nära det heliga berget Jebel Barkal som reser sig som ett landmärke i den nubiska öknen. Här finns fina grottmålningar

bevarade. Vi kommer också utforska Meroë som var den kungliga huvudstaden 500 f Kr. Meroë anses vara ett av de viktigaste monumenten över de första civilisationerna som utvecklades i Afrika. Ett annat världsarv vi besöker är Naga, lejontemplet, och ruinerna efter det stora och viktiga templet vid bosättningen Mussawarat strax norr om Khartoum. Under resan kommer vi också ut i byar, möter byborna och dricker en kopp te tillsammans.

Två rundresor – en med logi på hotell och gästhus. Den andra med camping. Du kan välja mellan två rundresor, en baserad på camping och en där vi har en säng som väntar varje kväll. Båda resorna besöker de viktigaste historiska platserna, men på campingresan kommer vi längre ut i öknen, till fler oaser och byar. På båda resorna färdas vi i 4-hjulsdrivna jeepar.

Vår färdledare och resefakta

Egyptolog Nils Billing leder vår resa. Han är religionshistoriker och författare till boken "Egyptens pyramider". Nils är lärare vid Uppsala universitet och även antropolog. Han är en uppskattad färdledare och har lett oräkneliga resor samt deltagit i flera arkeologiska undersökningar i Egypten.

Antal deltagare: 13-18 personer

Budgeterat pris: resa 1 ca 40 000 kr, resa 2 ca 42 000 kr inklusive allt

Tid: resa 1 går i januari 2017 och resa 2 i mars 2017

Preliminärt program beräknas vara klart i februari 2016.

Intresseanmälan görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

NORGES VACKRASTE ÖAR MED ANDERS KÄLLGÅRD

Följ med på en resa mellan Tromsø och Bergen där vi färdas med båt och besöker flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Preliminärt program

Dag 1 Ankomst till Tromsø, Stadsrundtur med Polarmuseet. Välkomstmiddag.

Dag 2 Redan innan vi går till sjöss gör vi en heldagsutflykt till numera broförsedda Sommarøy, som bjuder på ljuvliga vita sandstränder trots att vi befinner oss långt norr om polcirkeln. Den som följer med på vandringen uppför fjället Hillesøy får en spektakulär utsikt över ö-världen runt Tromsø. Ombordstigning på Hurtigruten kring midnatt.

Dag 3 Ombord på Hurtigruten och vi njuter av Lofoten, ett vidunderligt vackert ö-landskap som nuförtiden till stor del binds ihop av många broar. Anders Källgård håller med om att Lofoten trots sina broar är något av det vackraste han sett. Utflykt.

Dag 4 Vi stiger av Hurtigruten och beger oss till den spännande ön Lovund där vi övernattar. Det är en mycket liten och ganska isolerad ö som det gått ovanligt bra för, med laxodlingar och en fiskeindustri som varit mycket lönsam. För att komma hit måste vi lämna Hurtigruten.

Dag 5 Utflykt till ön Træna och med båt över Polcirkeln till den lilla ön Selvær. En vackrare båtresa är svår att tänka sig! Træna är en av Anders Källgårds favoritöar, huvudö i en liten ö-kommun och som kämpar för överlevnad. Under senare år har musikfestivalen som anordnas varje sommar gjort Træna mer känd.

Dag 6 Vega-öarna kommer vi till i samband med att vi återvänder till Hurtigruten. De är numera ett världsarv, och det märks att öborna är stolta över sin historia.

Dag 7 Ombord på Hurtigruten med bl.a. besök i Trondheim.

Dag 8 På eftermiddagen ankommer vi Bergen där vår resa avslutas.

Färdledare: Anders Källgård

Preliminärt datum: avresa i perioden 20-25 augusti 2017

Antal deltagare: minst 20 och max 46

Preliminärt pris: cirka 25000 SEK. Transport till Tromsø och från Bergen tillkommer. Vi hjälper dig gärna att boka flyg om du inte tar tåget. Bergensbanan mellan Bergen och Oslo är känd för att vara en av världens vackraste tågresor! För den som vill se mer av det spektakulära Nordnorge kan vi boka Hurtigruten från Kirkenes till Tromsø innan ni möter Anders i Tromsø.

Arrangör: Grönlandsresor 08-556 269 eller info@gronlandsresor.se

Ön Selvaer

Vega-öarna

B

Ans: SGS, CO Ewa Krutson,
Pellemsgatan 8, 461 20 Trollhättan

Kanske sista chansen att följa med på kryssning till Magellans sund och Eldlandet

Hej alla SGS-medlemmar!

Jag har under ett antal år organiserat speciella minikryssningar till Sydamerikas sista vildmark i Magellans sund och Eldlandet och några av er har redan rest med mig där. Under dessa kryssningar har vi fått uppleva valar på mycket nära håll, en koloni av svartbrynade albatrosser, elefantsälar, kondorer och andra djur. Vi har vistats i södra Chiles storslagna skärgård där fjordarna omges av branta berg med glaciärer som sträcker sig ända ner till vattnet.

En ny kryssning är planerad till 29 januari - 6 februari 2017. Av en rad olika orsaker kan detta bli den sista kryssningen till Eldlandet som jag organiserar. Så missa inte chansen till en magnifik naturupplevelse. Vi kommer att segla med en specialbyggd båt som har elva mans besättning. Vi har båten för oss själva och behöver inte anpassa oss efter andras önskemål. För att resan ska bli av krävs ytterligare nio anmälningar.

Priset är 29 600 kronor. Priset inkluderar inte flygresa.

Med vänliga hälsningar!
Alve Henricson

www.eldlandet.com

